

καὶ γὰρ τὸν Μελέαγρον ἐπεισάγει τοῖς πολίταις ὀργιζόμενον, εἶτα
 πραϋνόμενον, ὀρθῶς τὰ πάθη ψέγων, τὸ δὲ μὴ συνακολουθεῖν
 ἄλλ' ἀντιτάττεσθαι καὶ κρατεῖν καὶ μετανοεῖν ἐπαινῶν ὡς κα-
 λὸν καὶ συμφέρον. ἐνταῦθα μὲν οὖν ἡ διαφορὰ πρόδηλος
 5 ὅπου δ' ἀσάφεια τῆς γνώμης, διοριστέον οὕτω πως ἐφιστάν-
 τας τὸν νέον. εἰ μὲν ἡ Ναυσικάα ξένον ἄνδρα τὸν Ὀδυσσεῖα
 θεασαμένη καὶ παθοῦσα τὸ τῆς Καλυψοῦς πάθος πρὸς αὐτόν,
 B ἄτε δὴ τρυφῶσα καὶ γάμων ἔωραν ἔχουσα, τοιαῦτα μωραίνει
 πρὸς τὰς θεραπαινίδας (§ 244)

10 ἄλ' γὰρ ἐμεῦ τοιόσδε πόσις κεκλημένος εἶη
 ἐνθάδε ναιετάων, καὶ οἱ ἄδοι αὐτόθι μίμνειν,
 ψεκτέον τὸ θράσος αὐτῆς καὶ τὴν ἀκολασίαν· εἰ δὲ τοῖς λό-
 γοις τοῦ ἀνδρὸς τὸ ἦθος ἐνιδούσα καὶ θαυμάσασα τὴν ἔντευξιν
 αὐτοῦ πολὺν νοῦν ἔχουσαν εὐχεται τοιοῦτω συνοικεῖν μᾶλλον
 15 ἢ πλωτικῶ τινι καὶ ὀρχηστικῶ τῶν πολιτῶν, ἄξιον ἄγασθαι.
 πάλιν τῆς Πηνελόπης τοῖς μνηστῆρσι προσδιαλεγομένης οὐκ
 ἀπανθρώπως, ἐκείνων δ' αὐτῇ χαριζομένων ἱμάτια καὶ χρυσία
 καὶ κόσμον ἄλλον, ἠδόμενος Ὀδυσσεύς, (σ 282)

C οὕνεκα τῶν μὲν δῶρα παρέλκετο, θέλγε δὲ θυμόν,
 20 εἰ μὲν ἐπὶ τῇ δωροδοκίᾳ καὶ πλεονεξίᾳ χαίρει, τὸν κωμωδού-
 μενον ὑπερβάλλει μαστροπείᾳ Πολίαγρον (Com. adesp. 8)

□ εὐδαίμων Πολίαγρος οὐράνιον
 αἴγα πλουτοφόρον τρέφων·
 εἰ δὲ μᾶλλον οἰόμενος ὑποχειρίους ἔξειν διὰ τὴν ἐλπίδα [καὶ]
 □ 25 τὸ μέλλον οὐ προσδοκῶντας, λόγον ἔχει τὸ ἠδόμενον αὐτῶ καὶ
 θαρροῦν. ὁμοίως ἐπὶ τῇ διαριθμῆσει τῶν χρημάτων, ἃ συν-
 εξέθησαν οἱ Φαίακες αὐτῶ καὶ ἀπέπλευσαν, εἰ μὲν ἀληθῶς
 ἐν ἐρημίᾳ τοςάυτη καὶ τῶν καθ' αὐτὸν ἀσαφείᾳ καὶ ἀδηλότητι
 γεγονῶς περὶ τῶν χρημάτων φοβεῖται (ν 216),